Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
PARLAMENT FEDERACIJE
SARAJEVO
B
Primljeno: 11 -06- 2026
Org. jed. | Broj | Prilog | Vrijednost
01,02-02- | 1373 | /26

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
PARLAMENT FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
PREDSTAVNIČKI DOM
DOM NARODA
Delegati u Domu naroda
Poslanica u Predstavničkom domu

Sarajevo, 11.06.2026.

PARLAMENT FEDERACIJE
BOSNE I HERCEGOVINE

PREDSTAVNIČKI DOM
n/r gđa Azra Okić, potpredsjedavajuća
DOM NARODA
n/r gosp. Tomislav Martinović, predsjedavajući

Na osnovu čl. 163. i 179. Poslovnika Predstavničkog doma Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 69/07, 02/08, 26/20 i 13/24) i čl. 10. i 164. Poslovnika o radu Doma naroda Parlamenta Federacije Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH", br.: 27/03, 21/09, 24/20 i 60/24), radi razmatranja i usvajanja po **skraćenom postupku, dostavljamo Prijedlog Zakona o izmjeni Zakona o sudovima u Federaciji Bosne i Hercegovine**.

Poslanica u Predstavničkom domu

Amra Junuzović - Kaljić

A. Junuzović Kaljić

Delegati u Domu naroda

- Azhar Sejarić

- Silva Banović

- Aljoša Čampara

- Amra Babić

- Nezim Alagić

PRIJEDLOG

ZAKON
O IZMJENI ZAKONA O SUDOVIMA U FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE

Sarajevo, juni 2026. godine

PRIJEDLOG ZA DONOŠENJE ZAKONA PO SKRAĆENOM POSTUPKU

S obzirom da se ne radi o složenom i obimnom zakonu kojim se mijenjaju osnovna načela postojećeg Zakona ovlašteni predlagači Prijedloga Zakona o izmjeni Zakona o sudovima u Federaciji Bosne i Hercegovine predlažu Parlamentu Federacije Bosne i Hercegovine da Zakon razmatra i usvoji po skraćenom postupku bez nacrta zakona.

ZAKON
O IZMJENI ZAKONA O SUDOVIMA U FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE

Član 1.

U Zakonu o sudovima u Federaciji Bosne i Hercegovine („Službene novine F BiH“ br. 38/05, 22/06, 63/10, 72/10 – ispravka, 7/13, 52/14 i 85/21), član 13. mijenja se i glasi:

„Član 13.

Oznake pripadnosti

Sudije i službenici suda ne smiju ispoljavati bilo kakvu vjersku, političku, nacionalnu ili drugu pripadnost za vrijeme vršenja službenih dužnosti.

Oznake vjerske, političke, nacionalne ili druge pripadnosti ne smiju se isticati na sudskoj zgradi ili u prostorijama suda.

Zabrana iz stava 1. ovog člana ne odnosi se na stranke i treća lica.

Odjevni predmeti koji su dio identiteta, tradicije i prakse i na kojima nema oznake vjerske pripadnosti, ne predstavljaju ispoljavanje vjerske pripadnosti iz st. 1. i 2. ovog člana.“.

O B R A Z L O Ž E NJ E

I. USTAVNI OSNOV

Ustavni osnov za donošenje ovog zakona sadržan je u odredbi člana IV.A.5.20.d Ustava Federacije Bosne i Hercegovine , kojim je u isključivoj nadležnosti Federacije donošenje zakona o vršenju dužnosti federalne vlasti.

II. RAZLOZI ZA DONOŠENJE ZAKONA

Prema praksi Evropskog suda za ljudska prava, sloboda vjere uključuje i pravo na javno manifestiranje svojih uvjerenja, uključujući način odijevanja, a ograničenja su dozvoljena samo ako su zakonom jasno propisana i nužna u demokratskom društvu da bi se zaštitili legitimni ciljevi poput javne sigurnosti ili prava drugih osoba.

U Zakonu o sudovima FBiH nalazi se odredba koja zabranjuje isticanje vjerskih obilježja sudija i uposlenika, što u praksi dovodi do toga da žene koje nose određene odijevne predmete koji predstavljaju njihov identitet, praksu i integritet ne mogu biti zaposlene u pravosudnim institucijama jer im se to tumači kao nepoštivanje neutralnosti.
Takva pravila ne samo da su nejasna i široko formulirana, nego dovode do neposredne i indirektne diskriminacije, jer im se uskraćuje pristup pravosudnim poslovima samo zbog nošenja određenih odijevnih predmeta.

U praksi su zbog ovakvih tumačenja mnoge kandidatkinje radi odijevnih predmeta (npr. marame) diskriminirane pri zapošljavanju, uprkos tome što su stručne i kvalificirane. Tako imamo slučaj iz 2024. godine kada bolje rangirana kandidatkinja na javnom konkursu za daktilografkinju u Općinskom sudu Tuzla nije dobila posao zbog toga što nosi maramu, a posao je dobila kandidatkinja iza nje koja nije nosila maramu. U rješenju koje je potpisao Predsjednik suda kao razlog za odbijanje navodi se upravo član 13. Zakona o sudovima u Federaciji Bosne i Hercegovine.

Agencija za ravnopravnost polova BiH i druge nezavisne institucije utvrdile su da ovakve zabrane nisu u skladu ni s Ustavom BiH ni s Evropskom konvencijom o ljudskim pravima jer se ne može dokazati da nošenje odijevnog predmeta (npr. marame) ugrožava javnu sigurnost, poredak ili prava drugih.

Argument "neutralnosti pravosuđa" ne može biti opravdanje ako se time selektivno isključuju vjerske grupe ili spolne kategorije, što dovodi do dvostruke diskriminacije.

Zbog toga je potrebno izmijeniti član zakona na osnovu kojeg se nejasno tumače vjerska obilježja tako da se uskladi sa standardima Evropske konvencije i praksom Evropskog suda za ljudska prava, omogućavajući rad bez diskriminacije i uz poštivanje profesionalne neutralnosti.

Cilj izmjena je osigurati da sudije i zaposlenici pravosudnih institucija ne budu žrtve diskriminacije radi odijevanja, sve dok to ne bi ometalo profesionalno obavljanje dužnosti.

Takvo zakonsko rješenje bi unaprijedilo pravnu sigurnost, uklonilo sistemsku diskriminaciju i povećalo povjerenje javnosti u pravosudni sistem BiH.

Shodno svemu navedenom, neophodna je izmjena navedenog zakona jer je spomenuta odredba, koja je u određenom smislu nejasna i nepotpuna, doprinijela različitim i proizvoljnim tumačenjima koja dovode do povrede prava na slobodu misli, savjesti i vjeroispovijesti.

Ova sloboda podrazumijeva poštivanje prava na način odijevanja koji čini manifestaciju slobode vjeroispovijesti. Sloboda vjeroispovjesti se štiti Zakonom o pravnom položaju crkava i vjerskih zajednica u Bosni i Hercegovini na temelju kojeg crkve i vjerske zajednice imaju javna ovlaštenja u samostalnom donošenju odluka po pitanju prakticiranja vjere i ostvarenja vjerskih sloboda, a sve u granicama omeđenim pozitivnim zakonskim propisima koje uvijek treba temeljito obrazložiti ukoliko se osporava neko pravo, što praktično znači da se moraju navesti opravdani razlozi i svrha osporavanja koji su proporcionalni ostvarenju javnog interesa u široj zajednici.

Samovlasno tumačenje vjere od zakonodavne, izvršne i sudske vlasti, bez konsultacija sa vjerskim zajednicama je najdirektnije osporavanje slobode vjeroispovijesti, a što dovodi do diskriminacije. Navedeno pokazuje da javna vlast u takvom smislu ne poštuje pravo na slobodu vjeroispovijesti, ograničavajući svoja saznanja ili znanja samo na neke vidove slobode kao što su obavljanje vjerskih obreda, održavanje predavanja, govora, javnih manifestacija i tome slično.

Članom 2. Zakona o slobodi vjere i pravnom položaju crkava i vjerskih zajednica u Bosni i Hercegovini („Službeni glasnik BiH" broj 5/04) definisan je pojam diskriminacije: „Diskriminacija, zasnovana na vjeri ili uvjerenju, označava svako isključivanje, ograničavanje,

davanje prednosti, izostavljanje ili svako drugo razlikovanje koje je zasnovano na religiji ili uvjerenju, a koje ima cilj ili se njime može postići - direktno ili indirektno, namjerno ili nenamjerno - ukidanje ili umanjivanje priznanja, jednakog uživanja i ostvarivanja ljudskih prava i osnovnih sloboda u građanskim, političkim, ekonomskim, socijalnim i kulturnim stvarima.

U vezi sa navedenim su i ostale odredbe Zakona o slobodi vjere i pravnom položaju crkava i vjerskih zajednica u Bosni i Hercegovini („Službeni glasnik BiH" broj 5/04) koje određuju da svi ostali zakoni i propisi u ovoj oblasti moraju biti usklađeni s odredbama ovog zakona, kao i da su vlasti entiteta, kantona, distrikta i općina, prilikom donošenja i u primjeni propisa iz svoje nadležnosti, dužne osigurati prava na slobodu uživanja i ispovijedanja vjere i zabranu svake diskriminacije zasnovane na vjeri ili drugom uvjerenju.

Tumačenje pojave da osobe ženskog spola koje nose marame kao sastavni dio odijevanja, što je u skladu sa uspostavljenom tradicijom i vjerskim učenjima, dovodi u neravnopravan položaj ove osobe tako što se moraju opredijeliti da li će promijeniti svoje vjersko uvjerenje na način što će mijenjati stil odjevanja da bi mogle obavljati određene poslove u pravosudnim institucijama, što je eliminatoran uslov u dosadašnjem tumačenju člana 13. Zakona o sudovima u Federaciji Bosne i Hercegovine („Službene novine F BiH" br. 38/05, 22/06, 63/10, 72/10 – ispravka, 7/13, 52/14 i 85/21).
U konkretnom slučaju radi se o diskriminaciji na vjerskoj osnovi, ali i o diskriminaciji na rodnoj osnovi.

Prema odredbama člana 14. Zakona o slobodi vjere i pravnom položaju crkava i vjerskih zajednica u Bosni i Hercegovini („Službeni glasnik BiH" broj 5/04) javno očitovanje vjere ili uvjerenja može biti ograničeno jedino na osnovu zakona i u skladu s međunarodnim standardima kada nadležni organ dokaže da je to neophodno u interesu javne sigurnosti, zaštite zdravlja, javnog morala, ili u cilju zaštite prava i sloboda drugih osoba u skladu s međunarodnopravnim standardima. Crkve i vjerske zajednice imaju pravo žalbe na ovu odluku. Žalbeni organ, prije donošenja odluke o žalbi, mora zatražiti od Ministarstva za ljudska prava i izbjeglice Bosne i Hercegovine mišljenje u vezi sa slučajem zabrane javnog očitovanja vjere ili uvjerenja.

Navedenom odredbom se ukazuje na obavezu uspostavljanja komunikacije državnih organa i vjerskih zajednica. Prepuštanje sudovima da tumače vjerska učenja, bez konsultacija sa ovlaštenim crkvama i vjerskim zajednicama, je direktno ignorisanje propisanih prava crkava i vjerkih zajednica i obaveza nadležnog Ministarstva da uspostave standarde koji će spriječiti povrede osnovnih ljudskih prava.

Za provođenje ovog zakona i drugih propisa kojim se uređuju odnosi između države i crkava i vjerskih zajednica, kao i drugih pitanja značajnih za položaj i djelovanje crkava i vjerskih zajednica, u Zakonu o ministarstvima i drugim tijelima uprave Bosne i Hercegovine kao nadležno ministarstvo za odnose sa crkvama i vjerskim zajednicama određuje se Ministarstvo za ljudska prava i izbjeglice Bosne i Hercegovine.

Nije poznato da li je uspostavljena saradnja nadležnog Ministarstva sa crkvama i vjerskim zajednicama u cilju ispunjenja obaveza iz propisanih nadležnosti.

Sve navedeno ukazuje na potrebu za predloženom izmjenom Zakona o sudovima u Federaciji Bosne i Hercegovine („Službene novine FBiH" br. 38/05, 22/06, 63/10, 72/10 – ispravka, 7/13, 52/14 i 85/21).

III. OBRAZLOŽENJE PREDLOŽENIH PRAVNIH RJEŠENJA

Članom 1. mijenja se član 13. Zakona o sudovima u FBIH na način da ne ostavlja prostora za selektivna tumačenja navedenog člana i definira da odjevni predmeti na kojima nema obilježja vjerske pripadnosti ne predstavljaju ispoljavanje vjerske pripadnosti.

IV. FINANSIJSKA SREDSTVA

Za provođenje Zakona o izmjeni Zakona o sudovima u Federaciji Bosne i Hercegovine nisu potrebna dodatna finansijska sredstva.

PRILOG:

- Član 13. Zakona o sudovima u Federaciji Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH" br. 38/05, 22/06, 63/10, 72/10 – ispravka, 7/13, 52/14 i 85/21 čija se izmjena predlaže.

сједници Представничког дома од 31. маја 2005. године и на сједници Дома народа од 15. јуна 2005. године.

Број 01-02-276/05
23. јуна 2005. године
Сарајево

Предсједник
Нико Лозанчић, с. р.

ЗАКОН

О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЕЛЕКТРИЧНОЈ ЕНЕРГИЈИ

Члан 1.

У Закону о електричној енергији ("Службене новине Федерације БиХ", број 41/02), у члану 85. ријечи: "уз сагласност Представничког дома Парламента Федерације Босне и Херцеговине", бришу се.

У истом члану додаје се нови став који гласи:

"На Одлуку о начину и методу приватизације електропривредних друштава из члана 3. Закона о приватизацији предузећа у Федерацији Босне и Херцеговине ("Службене новине Федерације БиХ", бр. 27/97, 8/99, 32/00, 45/00, 54/00, 61/01, 27/02, 33/02 и 28/04), сагласност даје Парламент Федерације Босне и Херцеговине."

Предсједавајући
Дома народа
Парламента Федерације БиХ
Славко Матић, с. р.

Предсједавајући
Представничког дома
Парламента Федерације БиХ
Мухамед Ибрахимовић, с. р.

431

Na osnovu člana IV.B.7. a) (IV) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, donosim

UKAZ

O PROGLAŠENJU ZAKONA O SUDOVIMA U FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE

Proglašava se Zakon o sudovima u Federaciji Bosne i Hercegovine koji je donio Parlament Federacije BiH na sjednici Predstavničkog doma od 31. maja 2005. godine i na sjednici Doma naroda od 15. juna 2005. godine.

Broj 01-02-277/05
23. juna 2005. godine
Sarajevo

Predsjednik
Niko Lozančić, s. r.

ZAKON

O SUDOVIMA U FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE

GLAVA I

OPĆE ODREDBE

Član 1.

Sadržaj zakona

Ovim Zakonom uređuje se: organizacija, nadležnost, finansiranje, pravosudna uprava i druga pitanja od značaja za organizaciju i funkcioniranje općinskih sudova, kantonalnih sudova i Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Vrhovni sud Federacije).

Član 2.

Sudska vlast

Sudovi vrše sudsku vlast u Federaciji Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Federacija).

Član 3.

Nezavisnost

Sudovi su samostalni i nezavisni od zakonodavne i izvršne vlasti.

Niko ne smije uticati na nezavisnost i nepristrasnost sudije pri odlučivanju u predmetima koji su mu dodijeljeni u rad.

Član 4.

Osnivanje sudova

Sudovi se osnivaju i ukidaju ovim Zakonom.

Član 5.

Zaštita prava

Sudovi štite prava i slobode zagarantirane ustavima Bosne i Hercegovine, Federacije i kantona i zakonom, te osiguravaju ustavnost i zakonitost.

Sudovi u svom radu postupaju nepristrasno, blagovremeno i efikasno.

Član 6.

Preispitivanje sudskih odluka

Sudsku odluku može preispitivati samo nadležni sud povodom pravnih lijekova u postupku propisanom ustavom ili zakonom.

Član 7.

Obaveznost sudskih odluka

Odluke svih sudova u Bosni i Hercegovini obavezujuće su na teritoriji Federacije.

Član 8.

Javnost i transparentnost

Rad sudova je javan ukoliko nije drugačije određeno zakonom.

Transparentnost rada suda osigurava se javnim raspravljanjem u postupcima pred sudovima, objavljivanjem sastava suda, te davanjem obavještenja javnosti o toku sudskog postupka, pod uvjetima predviđenim zakonom. Transparentnost se može ostvarivati i objavljivanjem sudskih odluka i drugih informacija od interesa za javnost.

Član 9.

Sastav sudova

Sudovi sude kao sudije pojedinci ili u vijećima sudija, odnosno u vijećima sudija i sudija porotnika, a u određenim slučajevima predviđenim zakonom mogu postupati i odlučivati i stručni saradnici.

Sastav sudskog vijeća određuje se zakonom.

Ako zakonom nije drugačije propisano, Vrhovni sud Federacije sudi u vijećima sastavljenim od trojice sudija, a u vijećima sastavljenim od pet sudija kada odlučuje o pravnim lijekovima protiv odluka svojih vijeća.

Član 10.

Službeni jezici

Službeni jezici koji se koriste u sudovima su bosanski, hrvatski i srpski a službena pisma su latinica i ćirilica.

Sud vodi postupak i donosi odluke na jeziku kojim se služi sudija u postupku ili jeziku koji odredi predsjednik vijeća, s tim da će se stranci, na njen zahtjev, osigurati prijevod na ročištu ili prijevod odluke suda na jezik kojim se stranka služi u postupku i to u krivičnom postupku na trošak suda, a u svim ostalim postupcima na trošak stranke. Stranke mogu pismena upućivati sudu na bilo kojem od službenih jezika.

Član 11.

Službene legitimacije

Sudijama se izdaju službene legitimacije.

Visoko sudsko i tužilačko vijeće Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Visoko sudsko i tužilačko vijeće) propisuje obrasce i izgled službene legitimacije a izdaje ih Federalno ministarstvo pravde.

Član 12.

Sudska toga

Sudije u toku suđenja i prilikom javnog objavljivanja odluka nose togu.

Visoko sudsko i tužilačko vijeće propisuje korištenje i izgled sudske toge a Federalno ministarstvo pravde osigurava njenu nabavku i raspodjelu.

Član 13.

Oznake pripadnosti

Sudije i službenici suda ne smiju ispoljavati bilo kakvu vjersku, političku, nacionalnu ili drugu pripadnost za vrijeme vršenja službenih dužnosti.

Oznake vjerske, političke, nacionalne ili druge pripadnosti ne smiju se isticati na sudskoj zgradi ili u prostorijama suda.

Zabrana iz stava 1. ovog člana ne odnosi se na stranke i treća lica.

Član 14.

Pečat

Sudovi imaju pečat u skladu sa zakonom.

Član 15.

Saradnja i pravna pomoć

Sudovi su dužni sarađivati međusobno, kao i sa organima vlasti i stranim sudovima.

U stvarima iz svoje nadležnosti sudovi pružaju pravnu pomoć drugim sudovima u Bosni i Hercegovini, u skladu sa zakonom.

Organi vlasti i pravna lica koja vrše javna ovlaštenja dužni su sudovima, na njihov zahtjev, blagovremeno dostaviti spise, isprave i druge podatke potrebne za vođenje sudskog postupka.

Sudovi međunarodnu pravnu pomoć pružaju u skladu sa međunarodnim dokumentima ili na osnovu načela reciprociteta.

GLAVA II

ORGANIZACIJA I NADLEŽNOST SUDOVA

1. Organizacija i područje djelovanja sudova

Član 16.

Općinski sudovi

Općinski sudovi obrazuju se za područje jedne ili više općina u kantonu.

Član 17.

Kantonalni sudovi

Kantonalni sudovi obrazuju se za područje jednog kantona.

Član 18.

Vrhovni sud Federacije

Vrhovni sud Federacije je najviši žalbeni sud u Federaciji.

Član 19.

Obavljanje poslova u sjedištu i van sjedišta suda

Sudovi obavljaju poslove iz svoje nadležnosti u svom sjedištu.

Izuzetno od odredbe stava 1. ovog člana, općinski sudovi mogu poslove iz svoje nadležnosti obavljati i izvan svog sjedišta u odjeljenjima izvan sjedišta suda, kao i u drugim mjestima na sudskim danima, u skladu sa zakonom.

Vrhovni sud Federacije i kantonalni sudovi mogu poslove iz svoje nadležnosti obavljati van svog sjedišta iz razloga efikasnosti, smanjenja troškova ili iz drugih opravdanih razloga.

Član 20.

Odjeljenje izvan sjedišta suda

Odjeljenje izvan sjedišta suda obrazuje se i ukida ovim Zakonom.

Odjeljenje izvan sjedišta suda trajno je smješteno u mjestu koje se nalazi na području suda, ali izvan njegovog sjedišta.

U odjeljenju izvan sjedišta suda sud, po pravilu, obavlja sve poslove iz svoje nadležnosti za područje za koje je odjeljenje obrazovano.

Radom odjeljenja izvan sjedišta suda rukovodi predsjednik suda.

Predsjednik suda utvrđuje mjesto vođenja postupka i način formiranja sudskih vijeća u predmetima u kojima broj sudija raspoređenih u odjeljenju izvan sjedišta suda nije dovoljan za postupanje po pravilima sudskog postupka. Predsjednik suda dužan je da vodi računa o efikasnosti rada suda i ekonomičnosti sudskog postupka.

Izuzetno od odredbi st. 3. i 5. ovog člana, predsjednik suda u pojedinačnom predmetu, na zahtjev postupajućeg sudije, može iz razloga efikasnosti, smanjenja troškova ili iz drugih opravdanih razloga odrediti da se postupak, odnosno pojedine radnje u postupku vode i izvan mjesta u kojem bi se, prema odredbama ovog člana, vodili.

Član 21.

Sudski dani

Sud može odrediti da se održavaju sudski dani radi vođenja postupaka ili obavljanja drugih poslova u mjestima koja se nalaze na području suda, ali izvan njegovog sjedišta, odnosno odjeljenja izvan sjedišta suda.

Predsjednik suda donosi odluku o mjestu i vremenu održavanja sudskih dana.

Mjesto i vrijeme održavanja sudskih dana objavljuje se na oglasnoj tabli suda, kao i na oglasnoj tabli u zgradi u kojoj se održavaju sudski dani.

Član 22.

Sjedište i područje općinskih sudova

Općinski sudovi u Unsko-sanskom kantonu su:

1) Općinski sud u Bihaću za područje općina Bihać i Bosanski Petrovac;
2) Općinski sud u Bosanskoj Krupi za područje općina Bosanska Krupa i Bužim. Općinski sud u Bosanskoj Krupi ima odjeljenje izvan sjedišta suda u Bužimu, za područje općine Bužim;
3) Općinski sud u Cazinu za područje općine Cazin;
4) Općinski sud u Sanskom Mostu za područje općina Sanski Most i Ključ;
5) Općinski sud u Velikoj Kladuši za područje općine Velika Kladuša.

Općinski sud u Posavskom kantonu je:

Općinski sud u Orašju za područje općina Orašje, Domaljevac-Šamac i Odžak.

Općinski sudovi u Tuzlanskom kantonu su:

1) Općinski sud u Gračanici za područje općina Gračanica i Doboj-Istok;
2) Općinski sud u Gradačcu za područje općina Gradačac i Srebrenik.
   Općinski sud u Gradačcu ima odjeljenje izvan sjedišta suda u Srebreniku, za područje općine Srebrenik;
3) Općinski sud u Kalesiji za područje općina Kalesija, Teočak i Sapna;
4) Općinski sud u Tuzli za područje općina Tuzla, Lukavac i Čelić;
5) Općinski sud u Živinicama za područje općina Živinice, Banovići i Kladanj. Općinski sud u Živinicama ima odjeljenje izvan sjedišta suda u Kladnju za područje općine Kladanj.

Općinski sudovi u Zeničko-dobojskom kantonu su:

1) Općinski sud u Kaknju za područje općine Kakanj;
2) Općinski sud u Tešnju za područje općina Tešanj, Usora i Doboj-Jug;
3) Općinski sud u Visokom za područje općina Visoko, Vareš, Olovo i Breza. Općinski sud u Visokom ima odjeljenje izvan sjedišta suda u Olovu za područje općine Olovo;
4) Općinski sud u Zavidovićima za područje općina Zavidovići i Maglaj.
   Općinski sud u Zavidovićima ima odjeljenje izvan sjedišta suda u Maglaju, za područje općine Maglaj;
5) Općinski sud u Zenici za područje općine Zenica;
6) Općinski sud u Žepču za područje općine Žepče.
   Općinski sud u Bosanskopodrinjskom kantonu - Goražde je Općinski sud u Goraždu za područje općina Goražde, Pale-Prača i Foča-Ustikolina.

Općinski sudovi u Srednjobosanskom kantonu su:

1) Općinski sud u Travniku za područje općina Travnik, Vitez, Novi Travnik i Busovača;
2) Općinski sud u Bugojnu za područje općina Bugojno, Gornji Vakuf-Uskoplje, Donji Vakuf, Jajce i Dobretići. Općinski sud u Bugojnu ima odjeljenje izvan sjedišta suda u Jajcu, za područje općina Jajce i Dobretići;
3) Općinski sud u Kiseljaku za područje općina Kiseljak, Fojnica i Kreševo.

Općinski sudovi u Hercegovačko-neretvanskom kantonu su:

1) Općinski sud u Mostaru za područje Grada Mostara i područje općine Čitluk;
2) Općinski sud u Konjicu za područje općina Konjic, Jablanica i Prozor-Rama;